

Cum poate suferi un creștin

Această scrisoare a fost scrisă de către J. F. Rutherford, președintele ASOCIAȚIEI INTERNAȚIONALE A STUDENȚILOR ÎN BIBLIE din celula sa din închisoarea din Long Island City în noaptea de dinaintea mutării sale în Penitenciarul Atlanta pentru a-și începe sentința de 20 de ani de închisoare pentru că a publicat MISTERUL DEZVĂLUIT, un comentariu asupra profețiilor biblice din Revelația și Ezechiel – Redacția

Preaiubiților mei sfinți în Isus Cristos:

Mulți dintre voi mi-ați scris mie și colaboratorilor închiși alături de mine cuvinte pline de iubire, compasiune și încurajare, iar ocaziile pe care le avem noi de a vă scrie sunt atât de rare încât vrem să vă cerem să considerați această scrisoare drept răspuns la frumoasele voastre mesaje. Știu că, la fel ca și Onisifor (2 Timotei 1:16), voi vă sunteți bucuroși că puteți să "ne aduceți înviore" și că "nu vă este rușine cu lanțurile noastre". Și noi, lubiților, considerăm că avem un mare privilegiu deoarece suferim cu Isus Cristos, Conducătorul nostru Binecuvântat, Domnul nostru. Privind în urmă, îl laud pe Domnul pentru toate privilegiile prețioase de a vă servi vouă, pe care le-am avut și pentru scumpa tovarășie în Cristos de care m-am bucurat alături de voi.

În ce mod minunat își îndeplinește Domnul prețioasele promisiuni pe care ni le-a făcut! El ne-a răscumpărat cu sângele scump al Preaiubitului său Fiu. El ne-a călăuzit și ne-a atras la Cristos, ne-a deschis ochii ca să înțelegem, ne-a iertat păcatele și ne-a făcut să ne naștem din nou într-o natură divină; și astfel noi devenim viitori membri ai corpului lui Cristos. Iubitul nostru Domnu ne-a făcut apoi ambasadori care să îl reprezinte în această lume lipsită de iubire, ca să-i proclamăm mesajul veștii sale bune tuturor celor care ne ascultă. Ce bucurie imensă ne-a umplut inimile pe măsură ce am perseverat în lucrarea sa, știind că îl reprezentăm pe marelui nostru Rege! El ne-a spus: "Îi este destul sclavului să ajungă ca stăpânul lui" și într-adevăr noi suntem recunoscători că am avut acest privilegiu. Unii au ascultat mesajul, iar unii dintre voi ați avut privilegiul să le arătați calea care duce la viață. Eu mă bucur foarte mult să văd că stați ferm în credință.

[Recunoscători pentru privilegiile din trecut](#)

Pe 2 iunie 1907, la un an după ce am fost consacrat am început serviciul de misionar iar la 2 iunie 1918 mi-am ținut ultima cuvântare înainte de a fi judecat. Au fost unsprezece ani de serviciu binecuvântat, și cât de mult îi mulțumesc Domnului pentru acest privilegiu! Iar acum, dacă îl voi putea vedea și dacă voi fi cu Isus, cât de multă bucurie îmi va aduce faptul de a-i spune despre adâncă mea recunoștință pentru el și despre iubirea mea pentru el, fiindcă mi-a dat toate aceste binecuvântate și privilegii! V-am văzut în necazuri și am plâns alături de voi. V-am văzut bucurându-vă și m-am bucurat și eu alături de voi. Am încercat să îi fiu credincios Domnului meu și din cauză că am perseverat în a proclama binecuvântata veste a împărăției și în a vorbi despre binecuvântările învierii pe care le va primi omenirea, acum sunt judecat de puterile eclesiastice și civile ale lumii – o altă onoare binecuvântată pe care mi-a dat-o Domnul ca unui sclav ascultător.

Fratele Russell a promis că va fi publicat Volumul al Șaptelea. Scripturile arată că trebuie să fie publicat. Atunci când, nu din egoism, ci din voința lui Dumnezeu, am fost pus în funcția de administrator al Societății pe care Domnul a organizat-o pentru a-i face lucrarea sa de seceriș, am simțit că este privilegiul și datoria mea sacră dată de Dumnezeu să mă îngrijesc ca cel de-al Șaptelea Volum să fie publicat. Și când Domnul a făcut să fie terminat manuscrisul, folosindu-se de doi dintre servii săi fideli (care sunt acum închiși alături de mine), am simțit că el mi-a dat privilegiul și sarcina de a mă îngriji ca acest mesaj să ajungă la oameni. Cartea a fost publicată într-o perioadă de intensă opoziție împotriva Societății și a conducerii acesteia. A luat naștere din multă muncă. Dușmanul s-a opus întotdeauna progresului lucrării Domnului. Nu suntem deloc surprinși să vedem furtuna dezlănțuindu-se cu furie împotriva noastră. Am lucrat zi și noapte aproape, pentru a termina cartea și a face ca mesajul ei să ajungă la voi. Unii dintre voi ați avut ocazia să ne dați ajutorul vostru și ați făcut-o cu bucurie, din toată inima. Îi mulțumim Tatălui nostru și Salvatorului nostru Isus Cristos pentru privilegiul de a lua și noi parte la publicarea acesteia, ultima din seria Studiilor din Scripturi, pe care oamenii din secolul ce va veni cu mare interes și din care vor trage multe foloase și îl vor glorifica pe Dumnezeu.

Ultima afirmație a fratelui Russell cu privire la seceriș a fost că acesta va lua sfârșit în primăvara anului 1918. Noi am crezut acest lucru și crezându-l am fost de părere că Volumul al Șaptelea trebuie să fie finalizat înainte ca să se termine perioada secerișului. Mi-a fost atrasă atenția asupra versetelor din Ieremia 51:60-64. Eu înțeleg din ele că Volumul al Șaptelea trebuie să sângă în atenția oamenilor și prin urmare organizația trebuie să îl distribuie și să își continue munca. Voi, iubiților în Domnul, ați răspuns la această chemare și ați perseverat ca și pietre vii, atașați de această carte și ați distribuit-o oamenilor – în apele Eufratului; și s-a scufundat, arătând cum va cădea și Babilonul. Ați distribuit zece milioane de copii ale cărții "Căderea Babilonului" cu suflete binevoitoare. Singurul gând din mințile noastre, ale tuturor, a fost să împlinim voința Domnului cu privire la seceriș și să îi terminăm lucrarea înainte ca noaptea să avanseze. Nu am avut niciodată în minte vreun gând de a interveni în treburile guvernului sau de a viola vreo lege.

Primăvara anului 1918 a sosit și au început să se înmulțească dpvezile care arătau că secerișul era pe sfârșite, iar secerătorii spuneau: "Ne rugăm să fie grăbit sfârșitul secerișului". Uitănd de picioarele voastre obosite și de durerile voastre, v-ați grăbit mai departe; iar Domnul va binecuvântat din belșug. Regrețați acum că ați depus atâtea eforturi?

Eu sunt convins din scrisorile pe care le-am primit de la voi că nu vă pare rău, ci sunteți bucuroși. Jubilați acum, iubiților; lucrarea de seceriș a adunării este terminată. Noaptea întunecată se apropie cu pași repezi și în curând vom fi acasă. S-ar putea să mai fie puțin de lucru pentru cei credincioși, deoarece ei trebuie să mai atragă atenția lumii asupra mesajului și să ajute clasa Elihu, pentru încă o perioadă de timp. Cereți-i lui Dumnezeu să vă dea înțelepciune și să vă îndrume, iar el o va face.

Servi credincioși ai Domnului nostru

Cu peste douăzeci de ani în urmă fratele Russell ne-a spus ce urma să se întâmple. (Vezi Z. 1898, pag. 95). În conformitate cu ceea ce a prezis el, Irodiada, plină de furie și dorind de multă vreme să ne distrugă, a profitat de ocazia furnizată de nenorocirile națiunilor. Salome a dansat înaintea lui Irod. Cererea a fost dăcută și îndeplinită cum trebuie. Voi știți relatările despre cât de mulți dintre frații noștri dragi au fost arestați și aruncați în închisori. Am fost acuzați că am lucra pentru guvernul german. Cărțile noastre au fost confiscate și perchiziționate pentru a găsi dovezi în această privință, însă nu s-a găsit niciuna pentru că ele nu există. Am fost arestați și aruncați în închisoare, acuzați de conspirație și seditiune, dovada fiind că am publicat Misterul Dezvăluit și i-am ajutat pe frații noștri cu acest proiect. Noi știam care urmau să fie consecințele. Dumnezeu a prezis acest lucru cu mult timp în urmă. (Ieremia 36, 37, 38) Noi știam că suntem cu totul nevinovați. Niciunul dintre noi nu se gândise vreodată să facă ceva rău. Eram cu totul absorbiți în munca noastră, în a face ceea ce simțeam că ne-a poruncit Domnul să facem, și anume, să facem cunoscut mesajul care trebuia să fie proclamat. Din cauza fidelității noastre față de datoria pe care o aveam, eu și cei șase colaboratori ai mei suntem în celule de închisoare. Ne plângem noi? Nu, frați dragi, noi suntem fericiți. Noi avem conștiințe curate, slujindu-i Stăpânului și Regelui nostru. Noi sperăm și ne așteptăm ca în curând să îi dăm raportul în persoană. Tot ceea ce ne dorim noi, și după ce tânjim este aprobarea lui. Noi nu ținem la viețile noastre, pentru ca să fim considerați demni de a-l vedea pe Domnul. Simțim că am purtat o luptă bună; și dacă lucrarea noastră s-a terminat, atunci noi așteptăm judecata Domnului nostru prezent, pe care îl iubim și căruia îi servim.

Am scris o scurtă istorie a procesului. Am aflat că șapte persoane care s-au opus Societății și lucrării sale pe parcursul anului trecut au participat la proces și i-au ajutat pe persecutorii noștri. Vă avertizăm, iubiților, despre eforturile subtile ale unora dintre ei de a vă linguși pentru a încerca să preia controlul asupra Societății. Luați aminte la sfatul Sfântului Pavel din Romani 16:17,18. Fiți blânzi și buni dar totuși fermi cu toți oamenii. Am ajuns la sfârșitul zilei. Să nu uităm ce am învățat.

Supuși voinței lui Dumnezeu

Pe tot parcursul acestor încercări, Domnul ne-a arătat în repetate rânduri că suntem în mâinile sale și că are grijă de noi. El a permis că șapte dintre noi să fie condamnați împreună și dintr-un motiv cunoscut de el al optulea să rămână în urmă și să nu fie condamnat încă. Am petrecut șapte zile și nopți în celulele întunecate din închisoarea de pe strada Raymond, Brooklyn. Apoi am fost duși în închisoarea din Long Island City și puși în șapte celule alăturate învecinate de pe coridor. Aici am fost împreună timp de șapte zile și ni s-a permis

să ne întrunim într-una dintre celule în fiecare dimineață pentru a face serviciul nostru Betel. Am fost tratați cu multă bunătate aici. Iar acum, în a șaptea noastră noapte aici ni s-a spus că aceasta va fi ultima, iar dimineață vom fi duși în Atlanta. Această călătorie va începe pe data de 4 iulie, când toate națiunile aliate sărbătoresc nașterea națiunii americane.

Pe parcursul timpului când am fost închiși, ceilalți deținuți au fost foarte respectuoși cu noi și ne-au tratat cu considerație. Gardienii au fost blânzi cu noi. Noi ne-am așteptat să fim conduși de regulile din închisoare, și le-am respectat cu bucurie, în scrisori și în spirit. Nicio singură lacrimă de regret sau de amărăciune nu a fost vărsată de niciunul dintre noi șapte. Noi am plâns pentru voi, iubitorilor; am simțit amărăciune pentru că am fost despărțiți de voi. Ne-am rugat mult pentru voi, ca iubitul nostru Domn să vă protejeze de lupi și să vă ia cu grijă în poala sa. Noi știm că el vă iubește mai mult decât putem noi să o facem și că el va avea grijă de voi acolo unde noi nu putem.

Să nu vă necăjiți pentru noi, sfinți dragi; căci noi suntem în mâinile Domnului. El ne-a călăuzit până acum și ne va călăuzi și de acum încolo. Drumul vostru s-ar putea să fie plin de încercări, dar amintiți-vă cuvintele sale: "Nu vă temeți de cei care pot ucide corpul, ci temeți-vă de aceia care pot ucide sufletul (noua creatură);" "Nu te teme turmă mică, pentru că Tatăl vostru a găsit de cuviință să vă dea Împărăția." Știu că voi sunteți acum desconsiderați și batjocoriți de toți membrii clerului, și că sunteți în atenția tuturor pentru că sunteți colaboratorii celor închiși. Dar uitați de toate aceste lucruri. Amintiți-vă că Stăpânul nostru nu a încercat să își facă nicio reputație, ci a îndurat durerea și crucea, și a disprețuit rușinea, toate pentru a putea face voința Tatălui său. Ce privilegiu binecuvântat a fost, deci, pentru el să fie considerat demn pentru că a suportat batjocura care a căzut asupra lui. Dumnezeu v-a arătat bunătate nemeritată chiar mai mult decât din vechime, care au suportat necazuri, suferință și persecuții mult mai grele decât am suportat noi. El ne-a favorizat chiar mai mult decât pe îngerii din ceruri, care au dorit să îi cunoască planul, însă nu li s-a permis. El ne-a favoriza chemându-ne cu această chemare cerească, mult mai presus decât îngerii și orice puteri și autorități, punându-ne înaintea cel mai mare dintre toate premiile. El ne spune că putem obține acest premiu doar dacă trecem prin multe încercări și că membrii pământești ai organizației sale trebuie să ia și ei parte la această persecuție. Iată, deci, persecuția și premiul; iată crucea și coroana! Putem s-o obținem pe cea din urmă doar dacă o ducem cu bucurie pe prima. Ne vom poticni noi atunci sau vom renunța? Sunt convins, dragi frați, vă nu vă veți poticni și că atunci când carul de foc va veni voi vă veți urca în el cu bucurie. Este cel mai mare privilegiu care există faptul de a vă putea urca în acest car. Înseamnă o locuință de glorie, este coroana vieții, înseamnă să îl vedeți și să fiți ca Isus; înseamnă să vedeți fața mărețului Iehova.

Tânjind după acea zi

Biată lume oarbă! Această lume este nebună. Ea este beată de vinul Babilonului. Ea se clatină acum asemenea unui om beat, și este disperată, încercând să facă față necazurilor. (Ps. 107:27-29) În curând, Prințul Păcii le va vorbi valurilor furtunoase ale marelor de oameni, iar atunci va veni liniștea și pacea. După aceasta, se va împlini dorința tuturor oamenilor sinceri din toate națiunile. Dacă vom fi rezistați furtunilor și îi vom fi fost credincioși Domnului, putem să avem o parte în a-i binecuvânta pe cei care ne-au crezut răi pentru că nu ne cunoșteau, în același fel în care aceeași clasă nu l-a cunoscut pe Stăpânul nostru.

Noaptea întunecată este aproape; dar să ne amintim că cel mai întunecat moment al nopții este cel de dinainte de răsăritul zilei luminoase. În curând, Soarele Dreptății va răsări în întregime având vindecarea în razele sale și dacă ne vom dovedi fideli, vom vedea împlinirea promisiunii Domnului nostru, care spune: "Atunci cei drepecți vor străluci ca lumina soarelui în Împărăția Tatălui." (Matei 13:48) Atunci lumea ne va cunoaște, nu ca trădători, ci ca adevărați patrioți; că suntem nu dușmani, ci prieteni și suntem doritori să facem totul pentru omenire. Domnul a promis că lumea va ști cine s-a născut în Sion. (Ps. 87:5) Veți fi și voi născuți acolo? Sper că veți fi. Sper că vă voi vedea acolo. Atunci vor vi aprecia la întreaga lor valoare cuvintele iubitului nostru frate Sfântul Pavel că "aceste necazuri ușoare nu vor dura decât foarte puțin timp, însă datorită lor vom câștiga o mult mai mare și eternă glorie." (2 Corinteni 4:17) Acum voi sunteți disprețuiți și urâți de toate națiunile; și acum este timpul să vă amintiți cuvintele Regelui nostru: „Păstrați-vă sufletele în răbdare” "Cel care îndură până la sfârșit, acela va fi salvat".

Îndemn la loialitate

Noi am văzut ce oameni cu caractere degradate se află în aceste închisori. Am trecut pe lângă un deținut care se lăuda că și-a omorât tovarășul. A fost condamnat la zece ani de închisoare. Au fost șapte oameni care au dat tot ce au putut ca să ajute omenirea; aceștia au fost condamnați la patre sentințe de câte douăzeci de ani de închisoare, adică optzeci de ani fiecare. Am văzut multă amărăciune și suferință. Ce bucurie va aștepta omenirea atunci când "cei răscumpărați de Domnul de vor întoarce (din moarte și descompunere) și vor veni la Cristos, cu cântece de bucurie deasupra capetelor lor!" Ce bucurie e să luăm și noi parte la această întoarcere și să îi binecuvântăm!

Iubiților în Domnul, istoria tuturor secolelor este în urma voastră și e o istorie tristă. Gloria eternității se află înaintea voastră și măreția sa este mai presus de toate visele oamenilor. Mult timp am sperat noi și ne-am rugat pentru venire împărăției drepte a lui Dumnezeu! Noi stăm acum chiar la porțile sale. Să mai rezistăm deci încă puțină vreme și vom intra, în prezența Regelui nostru. Iar apoi, prin îndurarea sa, îi vom vedea fața. O, ce glorie va fia aceasta pentru mine și pentru voi!

Gardianul mi-a permis cu bunăvoință () aproape. Niciodată nu v-am iubit mai mult decât acum și niciodată nu mi-am dorit mai mult decât acum să vorbesc cu voi.

Și mâine, ca deținuți de dragul adevărului, vom merge în Atlanta. Mergem întăriți de Domnul. Noi șapte am învățat să ne iubim unul pe altul cu o iubire mereu crescândă. S-ar putea să nu vă mai vedem niciodată în carne. Vă lăsăm în brațele bune și iubitoare ale Tatălui nostru și ale Domnului nostru Isus Cristos. O, cât de mult tânjește inima mea să facă ceva pentru voi! Dar iubitul nostru Domn va face ceea ce nu pot eu. Îndurarea, pacea și iubirea sa să se înmulțească asupra voastră. Fiți credincioși, fiți curajoși, fiți loiali, fiți sinceri și fie ca Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri să vă binecuvânteze, să vă aibă în grijă și să vă aline durerile.

Fratele vostru și sclavul în lanțuri al binecuvântatului nostru Rege.

J. F. Rutherford

P.S. Noi, deținuții care se află alături de dragul nostru frate Rutherford, dorim să ne exprimăm susținerea din inimă a mesajului de iubire și sfaturi al fratelui. W. E. Van Amburgh, A. H. Macmillan, Geo. H. Fisher, Clayton J. Woodworth, R. J. Martin, F. H. Robison
3 iulie 1918 Long Island City, N. Y.

Sunt acești oameni infractori?

(scrisoarea următoare, care este de la soția unuia dintre cei opt Studenți în Biblie care au fost condamnați la 20 de ani de închisoare în Penitenciarul Atlanta, a fost publicată recent în Turnul de Veghe, revista oficială a Asociației Internaționale a Studenților în Biblie. Noi o reproducem aici deoarece ne oferă o înțelegere remarcabilă asupra caracterelor acestor oameni care au fost ținuti după gratii fără a avea măcar dreptul să apeleze la cauțiune după apelul cazului lor – Redacția)

Dragi frați de peste tot:

Deoarece frații noștri din închisoare nu pot să le scrie tuturor prietenilor lor dragi, doresc să îmi exprim în numele lor toată recunoștința pe care o simt ei față de fiecare dintre frații care le-au trimis scrisori și amintiri de Crăciun și aceasta fără nicio legătură cu valoarea propriu-zisă a cadourilor.

Multe dintre cadouri au fost pachete cu mâncare, substanțială și sănătoasă. Mai ales portocalele și fructele de grapefruit le-au fost foarte folositoare și probabil că i-au ferit de multă boală și suferință. Celelalte mâncăruri i-au întărit fizic și fiecare dintre ei se simte mult mai bine acum. Ei îi sunt foarte recunoscători Domnului pentru aceste binecuvântări temporare și doresc foarte mult să își exprime gratitudinea și mulțumirile celor dragi pentru că le-au trimis aceste daruri. Vor să își exprime recunoștința și aprecierea mai ales pentru marea iubire datorită căreia au fost făcute aceste daruri. Ei au fost foarte emoționați de frumoasele mesaje care au însoțit darurile. O soră dragă a scris: "Zahărul a fost foarte puțin și am stat câteva zile fără să consumăm din el pentru a-l strânge și a face câteva dulciuri pentru voi."

Desigur că frații au vărsat lacrimi la vederea unei astfel de iubiri și tot ce au putu să spună a fost: "Dumnezeu să îi binecuvânteze pentru bunătatea lor plină de iubire!" Niciodată nu veți ști, dragi frați, ce mult bine le-ați făcut și ce multă bucurie le-ați adus acestor servi care sunt în închisoare de dragul lui Cristos.

Peste 150 de deținuți din închisoarea Castle nu au primit nimic de Crăciun, așa că frații noștri au făcut o listă cu aceștia, cu ajutorul gardienilor, și din propria lor abundență le-au făcut câte un micuț pachet de Crăciun pentru fiecare dintre acești nefericiți; iar prin aceasta mulți au fost făcuți fericiți. Chiar și gardienii au fost atât de mulțumiți încât frații noștri i-au

auzit spunând: "Nu s-a mai făcut niciodată un lucru ca acesta până acum în acest loc." Astfel putem spune cu adevărat că Domnul a fost în închisoare Crăciunul acela. Știu că fiecare dintre voi vă veți bucura să cunoașteți aceste lucruri, pentru că fiecare dintre voi ați avut o parte la ele.

Frații voștri vor să vă transmit din partea lor că vă iubesc pe fiecare dintre voi foarte mult - pe fiecare dintre acești micuți iubiți ai Domnului - și dacă El va voi, ei își doresc foarte mult să vină la voi să vă servească și să vă facă cunoscută iubirea lor pentru voi.

Sora voastră mulțumită îndurării sale,
Harriet B. Fisher – Ga.